

Hazırlayan: İzzettin ARTOKÇA

benin

CUMHURİYETİ

2012

T. C. Akra Büyükelçisi Aydın NURHAN'ın katkıları ile.

İÇİNDEKİLER

COĞRAFİ YAPI	1
B. İKLİM VE BİTKİ ÖRTÜSÜ	2
TARİHİ	3
<u>SIYASETİ</u>	5
<u>EKONOMİ</u>	8
<u>İNSAN</u>	13
<u>KOLE TİCARETİ VE KADINA KARŞI</u>	13
<u>B. EĞİTİM, SAĞLIK DOĞAL AFETLER</u>	14
<u>C. KÜLTÜR VE SANAT</u>	16
<u>D. EDEBİYAT</u>	17
<u>E. MÜZİK</u>	17
<u>F.TURİZM</u>	18
<u>G.DİL</u>	20
<u>H.DİN</u>	21

BENİN CUMHURİYETİ

COĞRAFİ YAPI

A. FİZİKİ COĞRAFYA

Afrika'nın batısında bulunan Benin Cumhuriyeti, kuzey batıda Burkina Faso Cumhuriyeti, kuzey doğuda Nijer, doğuda Nijerya, batıda ise Togo ile komşudur. Benin'in bu 4 ülkeyle toplam 1989 km sınırı vardır. Bu sınırlardan en uzununu Nijerya ile olan 773 km'lik sınırdır. En kısası ise Burkina Faso ile olan 306 km'lik sınırdır. Benin, Togo ile Nijerya'ya ulaşan doğal bir kapı olarak kabul edilmektedir. Benin'in Atlas Okyanusu'yla da 121 km'lik sahil şeridi vardır. Kuzeyden güneye uzanan Benin Cumhuriyeti'nin en kuzeyi ile en güneyi arasındaki uzaklık 700 km'dir. Doğusu ile batısı arasındaki mesafe de kıydan kuzeye doğru gidildikçe artarak en fazla 325 km'ye ulaşır. Yüzölçümü 112.622 km² olan Benin Afrika'nın en küçük yüzölçümüne sahip ülkelerinden biridir. Yüzölçümü toplamının 2000 km²'sini ise akarsu ve göller oluşturur.

Ülkenin en yüksek yeri 658 m uzunluğuyla Sokbaro Dağı'dır. Ülkenin rakımı en düşük alanı da, 0 mt. ile Atlas Okyanusu'na kıyısı olan bölgelerdir.

Coğrafyacılar Benin'i ihtilafli bir şekilde 2, 3 ve 5 doğal bölgeye ayırmışlardır. Fakat en yaygın olanı 5 doğal bölgeye ayrılmış olanıdır. Bunlardan kıyı bölgesi düz ve kumlu arazilere sahiptir ve birçok lagünü bünyesinde barındırır. Kıyı bölgesinin görünümü alüvyonlu ve verimli toprakların bulunduğu bir ova şeklindedir. 2. bölge ise plato olarak nitelendirilen ve "La terre de barre" olarak bilinen "bataklıklar bölgesi" dir.

3. bölge ise Kuzey Abomey'den Atakora dağlık kütesine kadar olan ve Savanna Ormanları'nı kapsayan killi silisli ova bölgesidir. 4.sü ise 500 metre ile 800 metre arasında değişen yüksekliklerde dağlık kütleyle sahip ve Benin ve Nijer Cumhuriyetleri için su ihtiyacını karşılayan rezervlere sahip kuzeydoğudaki Atakora Bölgesi'dir. Benin'in 5. bölgesi ise merkezde yer alan ormanlık alanlardır.

Benin akarsu bakımından zengin bir ülkedir. Akarsuların en önemli özelliği ülkeleri birbirine bağlamasıdır. Atakora ve Ndali-Bimbereke gibi çeşitli akarsular ülkeyi Nijer'e bağlarken Togo topraklarından doğan Couffo, Ahame yakınlarındaki lagüne dökülürken Benin'in Cugu dağlarından doğan Mono Nehri de Togo topraklarına girerek okyanusa dökülür. Volta Nehri havzasındaki birçok akarsu da batıya doğru akarak Gana topraklarına ulaşır. Bunun dışında Nijer'den Benin topraklarına giren bazı akarsular da Nijer Nehri ile birleşirler. Ülkenin en uzun Irmağı Oueme (450 km) Porto Novo yakınlarındaki Nokoue Lagün'üne boşalır.

Norveçli TGS-NOPEC firması da Benin'in derin sularının haritasını çıkarmak üzere çalışmalarda bulunmaktadır. Bunun yanında Güney Korelilerin de sismik araştırmaları bulunmaktadır.

B. İKLİM VE BİTKİ ÖRTÜSÜ

Benin'in kıyı bölgesinde ekvatorial iklim görülür. Yıllık ortalama yağış miktarı ülkenin güneyinde 1300 mm.ye ulaşırken kuzeye doğru gidildikçe düşer. Ülkenin büyük bir bölümü tropikal geçiş ikliminin etkisindedir. Benin'de olağan dışı bir kuraklık da görülür. Bunun sebebi Batı rüzgârlarından korunmuş bir sahile sahip olması ve Atakora dağ kütesinin batıda ve kuzeybatıda iklim geçişlerine set oluşturmasıdır. Bunlar da tropikal iklimin etkisi altındaki Benin'de görülen yağışların verimsizliğine sebep oluşturur. Genellikle Kasım ayından Nisan ayına kadar kurak, Nisan ayından Ekim ayına kadar yağmurlu bir hava müşahede eder.

Benin'in kuzey bölgelerinde, dönemsel olarak görülen, aralıktan mart ayına dek devam eden ve Sahra Çölü'nden gelen toz ve kumlar sebebiyle ortaya çıkan Harmattan fırtınası görülür. Harmattan, dönemsel de olsa büyük bir hava kirliliğine yol açar. Güneyde Aralık-Mart ve Temmuz-Ağustos döneminde, kuzeyde ise Aralık-Nisan döneminde ılıman bir iklim vardır. Benin'in ortalama sıcaklığı 25-28 derecedir.

Bitki örtüsü bakımından verimli topraklara sahip olan ülkenin güneyi Yağ palmyesi, Hindistan cevizi ve Maun ağaçlarıyla kaplı olup, içerilere doğru gidildikçe arazinin verimliliği düşer ve ormanlık alanlar azalarak savan halini alır.

Akarsu kenarlarıyla Atakora dağlık kütesinde de ormanlık alanlara rastlanır. Ülkenin kuzey sınırlarına yakın bölgelerinde ise Sahel tipi bozkırlar sıklıkla görülür.

Benin topraklarının %13'ünü tarıma uygun topraklar, %4'ünü sürekli ekinler, %4'ünü otlaklar, %31'ini ormanlık arazi, %48'lik kısmını ise diğer topraklar oluşturur.

TARİHİ

Benin'in tarihi aslında komşularıyla birlikte ele alınırsa daha derli toplu tarih bilgisine ulaşılır. Zira Benin halklarının, kabilelerinin tarihine dair net olarak bir bilgi günümüze ulaşmamıştır. Özellikle 15. yüzyılın sonlarından itibaren Portekizli denizcilerin Benin kıyılarına gelmesiyle birlikte tarih yazımı başlamıştır diyebiliriz. Bunun öncesinde de Müslümanların ticaret yolları ile Afrika'nın batı kıyılarına ulaşması sonucu Müslüman olan ve bugün de Müslümanlığa bağlılıklarını ifade eden kabileler mevcuttur.

Burada bir not olarak belirtmek gerekirse, Benin monarşisi kutsal kabul edilmiştir. Bu kutsallık yaratıcı tanrı Osanobua'dan ve oğlu Olokun'dan gelir. Olokun insan türlerini zenginlik ve güzellikle çoğaltandır. Monarşinin sembolleri hem karada hem denizde yaşayan hayvanlardan timsah ve pitondur. İnanişaya göre, Olokun tarafından, bu hayvanlar, yanlış yapanları cezalandırmak için gönderilmişlerdir. Yani, bir anlamda kanunu uygulama vazifesi görürler. Bu tür semboller, monarşinin siyasî meşruiyetini artırmak için kullanılmıştır.

Genel olarak Benin tarihini anlatmadan önce dikkat etmemiz gereken husus ülkenin kuzeyinin Müslüman oluşunun 10 ve 11. yüzyıllardaki Müslüman ticaret ağının ancak kuzeye ulaşabilmesi ile ve güneyinin de Hristiyan oluşunun Portekizli, Fransız ve Hollandalı denizcilerin ülkenin güneyine girmesi ve beraberlerinde misyonerleri de getirmeleri ile alakalı olduğudur.

Genel olarak tarihini inceleyecek olursak daha önce de belirttiğimiz gibi özellikle Benin'in kuzey bölgesinde yaşayan kabilelerin tarihi günümüzde bile derlenmiş değildir. Kıyıya yakın bölgelerdeki Fon kabilesinin ve diğer kabilelerin tarihi ise ancak Avrupalıların bu kıyılara ulaştıkları 15. yüzyılın sonlarından itibaren bilinmektedir. Coğrafi keşiflerle birlikte Benin'e gelen Portekizli denizciler buraya geldiklerinde ilk olarak Fonlar tarafından kurulmuş Allada, Adjatche ve Dahomey adlarında 3 krallık bulunuyordu. Bunlardan en ünlüsü ve en önemlisi, 20. yüzyılda da Benin'e adını veren Dahomey Krallığı'dır.

Dahomey Krallığı uzun yıllar Fransız ve İngiliz sömürge güçleriyle mücadele etmiştir. 1704'te Fransızlar ileride köle ticareti yapmak için kendilerine gerekli olacak Ouidah Limanı'nı yapmak için Dahomey Krallığı'yla anlaşma yapmışlardır. Aslında belirtmek gerekir ki Dahomey ile Fransızlar arasındaki ilişkiler neredeyse tamamen köle ticaretine dayanmıştır. 1851'de Kral Gezo ve Fransızlar arasında yapılan anlaşmayla bölgede bir takım ticari imtiyaz elde eden Fransızlar, daha sonra Kral Glele döneminde yaptıkları Cotonou Anlaşması(1868) ile Benin Kıyıları'nda geniş haklar elde etmişler ve buradaki nüfuzlarını giderek artırmışlardır.

Bu da İngiltere'nin protestosuna yol açmıştır. Bunun üzerine 1882'de yapılan ve büyük güçlerin dünyayı paylaştığı Berlin Kongresi'nin ardından yerel yöneticilerle yaptıkları bazı anlaşmalarla bölgeyi fiilen işgal etmişlerdir. Porto Novo ve Cotonou üzerinde Fransızlar himaye idaresi kurmuşlardır. Kral Glele'den sonra O'nun yerine gelen Kral Behanzin bu sömürgeci tavra karşı silahlı mücadele vermeye çalıştıysa da 1893'de krallığın merkezi Abomey'e giren Fransız birlikleri Kral Behanzin'in iktidarına son vererek ülkeyi sömürgelerine katmışlardır. Kral Behanzin ise önce Martinik Adası'na, sonra da Cezayir'e sürgüne gönderilmiş ve 1906 yılında burada hayatını kaybetmiştir.

1904 yılında Fransız Batı Afrika'sına katılan Dahomey sömürge yönetimi altında idari bakımdan 3 bölgeye ayrıldı. Fransa'nın Benin'deki temsilcisi Porto Novo'da oturan ve geniş yetkilerle donatılmış bulunan Genel Vali idi. Benin'e atanan ilk Genel Vali Victor Ballot idi. Ülke yönetiminde en yüksek organ Genel Valinin başkanlığı altındaki idare meclisiydi. İdare Meclisi 1946 yılına kadar en yüksek organ olarak varlığını sürdürmüştür. Ülkenin diğer önemli şehirleri Porto Novo, Ouidah ve Cotonou'da da belediye teşkilatları kuruldu. Savaştan sonra yönetimde daha geniş yetkilere sahip ve üyeleri seçimle gelen bir genel konsey kuruldu. Bu konsey Fransız Batı Afrika'sının başkenti Dakar'daki meclise beş, Paris'teki Fransız Birliği Meclisi'ne ise iki temsilci gönderiyordu.

Katolik misyonerlerin en yoğun olduğu yer olarak bilinen Fransız Batı Afrika'sı, ilk ve ortaöğretimi kullanarak bürokrasiye yerli memur yetiştirmiştir. Dahomey'de Fransız etkisi altında yetişen gençler, ileride bürokratik burjuvanın çekirdeğini oluşturarak bütün siyasi hareketlere önderlik etmişler ve Dahomey toplumunun görüşlerinin şekillenmesinde önemli bir rol oynamışlardır. Birinci Dünya Savaşı yıllarında ortaya çıkan siyasi karışıklıklar ve ayaklanmalar, 1921'de çıkmaya başlayan Guide du Dahomey adlı gazetenin etkisiyle milliyetçi bir hale bürünerek Dahomey'in sosyal siyasal tarihinde önemli bir yere sahip oldu.

**Northwest Africa
to 1914**

British possessions	Belgian possessions
French possessions	German possessions
Spanish possessions	Italian possessions
Portuguese possessions	Independent state

2. Dünya Savaşı yıllarında Fransız Batı Afrika'sıyla beraber ittifak devletlerine bağlı kalan ülkede savaştan sonra ilk defa kurucu meclis seçimleri yapıldı. (Ekim 1945) 1956 yılında Dahomey içişlerinde özerklik elde etti ve 1958'de Fransız Topluluğu'nun üyesi haline geldi. Bu sırada Mali ile bir federasyon içinde birlikte olma planı Dahomey yöneticileri tarafından reddedildi. Ülke 1960 yılında bağımsızlığına kavuştu.

SİYASETİ

Bağımsızlık sonrası dönem Dahomey için darbeler ve hükümet değişimleri dönemi olarak nitelendirilebilir. 1960 yılında bağımsızlığını kazanan Dahomey Cumhuriyeti'nin bayrağı, yenilenme ümidini temsil eden Yeşil, kurucuların cesaretini temsil eden Kırmızı ve ülkenin zengin hazinelerini hatırlatan Sarı renkten oluşur. Benin'in mottosu; kardeşlik, adalet ve çalışma'dır. Ülkenin ilk Cumhurbaşkanı Hubert Maga'dır. Hubert Maga 1963'te General Christophe Soglo tarafından darbeyle devrilmiş, 1965'te ise sivil hükümeti ortadan kaldıran Soglo kendisini Devlet Başkanı ilan etmiştir. Aralık 1967'de ise bir grup genç subay Soglo'yu devirerek iktidarı ele geçirmiştir. 1970'te 3'lü bir komisyon kurularak 6 yıllık bir dönem için hükümet kurulması kararı alındıysa da 1972'de Yarbay Mathieu Kerekou darbe yaparak bu yönetim şekline son vermiş ve 1974'ten itibaren soğuk savaşın bitimine kadar sürecek olan sosyalist yönetime geçiş yaşamıştır.

Sosyalist dönemi anlatmadan önce belirtmemiz gereken şey 1960-1972 arasında sivil ya da askeri 12 hükümet değişimi olduğudur. Bu da oturmamış bir devlet yapısının kesin bir kanıtıdır. Sosyalist dönemde ise ilk yapılan şey 1974'te ülkenin adının Benin Halk Cumhuriyeti olarak değiştirilmesidir. Bu dönemde Benin "**Afrika'nın Küba'sı**" olarak nitelendirilmiştir. Sosyalist dönemin etkilerini ekonomi faslında anlatacağımız için burada fazla üzerinde durmayacağız. 1990'da ise Marxist ideolojiden vazgeçilmiş Afrika'da ilk defa bir ülke kansız bir şekilde çok partili demokratik hayat deneyimini yaşamaya başlamıştır ve yapılan yeni anayasa ile (10 Aralık 1990) ülkenin adı Benin Cumhuriyeti olarak değiştirilmiştir.

1990'da yapılan Ulusal Konferans'ta alınan Marksist ideolojinin devlet felsefesi olmaktan çıkarılması, eski ulusal bayrağa dönülmesi, çok-partili demokratik hayata geçişin sağlanması, tek-partili yapının yok edilmesi, tüm siyasî tutuklu ve mahkûmların serbest bırakılması, insan hakları ilkelerine saygı duyulması kararları çerçevesinde 10 Aralık 1990 'da hayata geçen anayasa ile Benin yeni bir döneme girmiştir.

Benin Cumhuriyeti'nin başkenti Porto Novo olsa da fiili ve ticari olarak Cotonou başkent görevi görmektedir. Resmi dili Fransızca olan Benin'de Fon ve Yoruba dilleri de yaygın olarak görülmektedir. Bunun dışında en önemlileri Aja, Bariba ve Fulani olan 42 etnik grubunda farklı farklı dilleri vardır.

Cumhurbaşkanı Fransa'da olduğu gibi aynı zamanda hükümetin de başıdır. 5 yıllık bir dönem için seçilen Cumhurbaşkanı en fazla 2 dönem görev yapabilir. Cumhurbaşkanı olmanın şartlarından biri de en az 10 yıl Benin vatandaşı olmaktır. Cumhurbaşkanlığı makamının boşalması durumunda Meclis Başkanı bu makama vekâlet eder. Yeni Cumhurbaşkanı 40 gün içinde seçilir. Cumhurbaşkanının görevlerinden birisi de yılda 1 kere Mecliste Ulusa Sesleniş konuşması yapmasıdır. Cumhurbaşkanlığı makamına seçilmenin üst yaş sınırı 70'tir.

Mevcut Cumhurbaşkanı Thomas Yayi Boni'dir. Thomas Yayi Boni, merkezi Togo'da bulunan Batı Afrika Kalkınma Bankası'nın eski yöneticisidir. 1952'de kuzeyde yaşayan Müslüman bir ailede doğan Yayi Boni daha sonra evanjelik Hıristiyanlığı benimsemiştir. En son Cumhurbaşkanlığı seçimi 13 Mart 2011'de 2 defa ertelendikten sonra yapılmıştır. Cumhurbaşkanlığı seçim süreci 1,4 milyon Beninlinin farklı nedenlerden dolayı oy kullanamaması nedeniyle tekrar edilen seçim birçok olaylara ve karışıklığa neden olduysa da Benin Anayasa Mahkemesi Boni'nin %53 oy aldığını ilan etmiştir. Buna rakip aday Adrien Houngbedji kendi zaferini ilan ettiyse de değişen hiçbir sonuç olmamıştır.

Nisan 2011'de de Meclis seçimleri yapılmış ve Pascal Koupaki Başbakanlığı'nda yeni bir hükümet teşekkül etmiştir. Anamuhalefeti ise Union Makes The Nation (UfN) oluşturmaktadır. Benin'deki başlıca siyasi partiler; Parti Sociale Democrate (PSD), Renaissance du Benin (RB), Parti du Renouveau Democratique (PRD), Movement Africain pour la Democratie et le Progress (MADEP) ve Force Cowrie for an Emerging Benin (FCBE)dir.

Yayi Boni dönemi Benin için adeta değişim ve dönüşüm dönemi olmuştur. Hemen hemen bütün kanunlar Yayi Boni döneminde değiştirilmiştir. Benin İş Hukuku yenilenerek ülkedeki en önemli yasaklardan biri olan grev kaldırılmış. Sendika ve katılma hakkı işçilere sağlanmıştır. 2002'deki işkenceden sendikacı ölümleri sonrasında iş hukukunun bu denli değişmesi işçi hakları konusunda Benin'i Afrika'nın en gelişmiş ülkelerinden biri haline getirmiştir. Aynı zamanda ceza hukuku da değiştirilmiş. Ağustos 2011'de ölüm cezası da kaldırılmıştır. Hali hazırda Yayi Boni Afrika Birliği'nin dönem başkanıdır. Yapılan reformların yanında ekonomide de önemli gelişmeler kaydedilmekle birlikte korsanlık, köle ve uyuşturucu ticareti, sıklıkla görülen rüşvet olayları, Benin için hala önemli bir sorun olma durumunu korumaktadır.

Bunun yanında Togo'dan gelen binlerce- siyasi göçmene, 2010 yılında yaşanan sel felaketiyle birlikte yeni göçmenlerinde katılmasıyla ülkede göçmen sorunu da baş göstermiştir. Bununla birlikte Yayi Boni'nin popülaritesi kendi yönetimindeki bazı üyelerin karıştıkları ve 100.000 kadar insanın birikimini kaybetmesine sebep olan skandallar yüzünden azalmıştır. Buna rağmen 2007'de adları rüşvete karışan 2 parlamenterin dokunulmazlığının Boni tarafından kaldırıldığını belirtmek gerekir. Benin'in güçlü bir sivil toplumdaki uzak olduğunu belirtmekte de fayda vardır.

Meclis seçimleri 4 yılda bir yapılır. Milletvekilleri tekrar seçilebilme hakkına sahiptirler. Parlamento Başkanlığı'nın herhangi bir şekilde boşalması durumunda 15 gün içinde seçim yapılır. Bunun haricinde her milletvekili ile birlikte genel seçimlerde o milletvekilinin yedeği de seçilir ve boşalma olması durumunda asıl milletvekilinin yerini yedeği alınır. Meclis 83 milletvekilinden oluşur. Milletvekillerinin sivil olması şartı vardır. Cumhurbaşkanı'nın parlamentoyu feshetme yetkisi yoktur. Ancak parlamentonun $\frac{3}{4}$ çoğunluğunun sağlanması durumunda referandumla, ya da milletvekillerinin $\frac{4}{5}$ çoğunluğu ile parlamento feshedilebilir. Parlamento, biri Nisan'da diğeri Ekim'de - yılda 2'şer haftalık - tatile girer.

1999'da hazırlanan İdare Kanunu ile Benin idarî yapı olarak 12 üst bölgeye ayrılmıştır. Bu on iki üst bölge de kendi içinde yetmiş yedi komüne ayrılmıştır. On iki komün şunlardır: Alibori, Atakora, Atlantique, Borgou, Collines, Donga, Kouffo, Littoral, Mono, Ouémé, Plateau ve Zou.

Benin'de kabile krallıkları da mevcuttur. Hâlihazırda bölge bölge, kabile kabile yirmi krallık mevcuttur. Krallar hükümet temsilcisi olmamakla birlikte bazı yetkilere sahiptirler. Bazı izinler kabile krallarının mührüne, onayına bağlıdır. Cumhurbaşkanı bile seçildiği zaman geleneksel olarak bu krallara gidip, yönetimi döneminde kendisine yardımcı olmalarını ister. Babadan oğla geçen krallıklar, geçimlerini halkın verdiği vergilere benzer uygulamalardan sağlar. On sekiz yaşına giren herkes, bu vergilere benzeyen uygulamaların ifa edilmesiyle mükelleftir.

Benin'in kolluk kuvvetleri olarak 40.000 kişilik ordusu ve 10 bin kişilik polis teşkilatı vardır. Askerlikte bayan erkek ayrımı yoktur. 18 yaşını doldurmuş her Benin vatandaşı 18 ay askerlik yapmakla mükelleftir. Terörizm ve sınır güvenliği gibi konularda Benin dış yardıma hala muhtaçtır.

Benin'in dış ilişkilerinde ise bilhassa Frankofon ülkeler etkilidir. Bunda frankofon ülkelerle komşu olma, ortak bir tarihe sahip olma, Franc Zone ve UEMOA üyeliği önemli bir etkiye sahiptir. Benin'in kıta dışındaki en önemli müttefiki olan Fransa bu ülkeyle hem dış ticaretini yapmakta hem de Benin'e ekonomik yardımlarda bulunmaktadır. Son dönemde Çin, ithalatta Fransa'nın yerini almasına rağmen Fransa'nın Benin üzerindeki etkisi hala çok fazladır. Benin komşularıyla arasındaki sorunları gidermekte kararlı gözükmektedir. 2002'de Uluslararası Adalet Divanı'na Nijer ile başvurarak aralarındaki sınır sorununu çözmek istemiştir.

2002’de Uluslararası Adalet Divanı kararıyla Nijer Nehri, Nijer ile benin arasında sınır olarak kabul edilmiş. İhtilafı 25 alandan 16 tanesi (Lete) dâhil Nijer’e verilmiştir. Bu kararı her 2 ülke de kabul ederken bu sorunun böyle barışçıl bir şekilde çözüme kavuşmasından dolayı Birleşmiş Milletler fonu, her iki ülkeye 350’şer bin dolar hediye etmiştir.

Benin’in Nijerya’yla olan 770 km’lik sınırı ise 1912 ve 1914 yıllarında Fransızlar ve İngilizler arasında yapılan protokoller sonucunda belirlendiğinden bu sınır hala ihtilafı bir sınır olma durumunu korumaktadır. Her 2 ülke de bu sorunu Uluslar arası Adalet Divanı’na götürmeden diyalog kurarak çözüme yoluna gitmeyi arzulamaktadırlar. Nijerya ve Benin’in Mayıs 2005’te kurduğu Ortak Ticaret Komitesi karşılıklı ticareti düzenlemeyi amaçlamaktadır.

Nijerya’nın Benin açısından önemi ise Nijerya’nın Benin’in transit ticaretine dolayısıyla dış ilişkilerini domine etmesinden kaynaklanmaktadır. Yine bir entegrasyon ve barış projesi olarak Benin-Nijerya-Togo arasında ortak elektrik hattı kurulmuştur. Burkina Faso sınırında ise daha çok kabileler arasında ilkel çatışmalar görülmektedir. Bunun da sebebi kabilelerin sınırdaki topraklar üzerinde karşılıklı olarak hak iddia etmeleridir.

Tüm bunların yanında Benin, Güney Afrika Cumhuriyeti’yle de ilişkilerini derinleştirmektedir. Benin, Liberya, Guinea-Bissau ve Togo’daki siyasi karışıklıklarda arabulucu rol oynayan Benin, Haiti’deki BM gücüne de destek vermektedir.

Benin’in ABD ile ilişkileri de bilhassa George Bush döneminde oldukça üst seviyeye çıkmıştır. Bu dönem kimilerince Benin’in Fransa’dan ABD’ye adeta bir eksen kayması yaşadığı dönemdir. Benin ABD ile askeri işbirliği içerisindedir. Fakat 2 ülke açısından en önemli konu Benin’in temel ekonomik gelir maddesi olan “pamuk” konusudur. Benin ABD’nin fiyatları düşük tutmasından ve Batı Afrika’da pamuk üretimini sınırlamasından şikâyet etmiş, bu nedenle batı Afrika ülkeleri arasında bir küçük komite oluşturup, bu komite üzerinden ABD ile pamuk üretimi ve ticareti konusunda pazarlıklar yapmıştır.

EKONOMİ

Benin’in para birimi uzun adı Communauté Financière Africaine olan ve Afrika Mali Topluluğu Fransı anlamına gelen CFA Fransıdır. 1 CFA Fransı 100 senttir. 1 Euro, 655.957 FCFA’ya denk gelmektedir. Benin’de çalışma saatleri hafta içi 8.30’dan 12.30’a ve 15.30’dan 19.00’a kadarken, Cumartesi günleri 09.00’dan 15.00’e kadardır.

Benin’in ekonomik durumu, devletin bağımsızlığını ilan ettiği sırada eski bir sömürge olmasından kaynaklanan sebeplerle oldukça kötüydü. Dış ticaret açığı 5 milyar Afrika Fransını aşıyordu. Bağımsızlık sonrasında iş başına gelen hükümetler, ekonomik kalkınmanın sağlanması için plan ve programlar hazırladılar.

Fakat hükümetler, bu plan ve programları uygulamak yerine kendilerine kısa vadede prestij sağlayacak büyük ve pahalı projelere ağırlık verince hem projeler akim kaldı hem de ekonomik kalkınma bir türlü sağlanamadığından devletçi nitelikte önlemler almak zorunda kalan hükümetler başarısız oldular. Böylece zaman içerisinde gelen dış kaynaklı kredilere yabancı sermayenin artan etkisi de eklenince kentlerde işsizlik ve pahalılık artış gösterdi ve devlet mekanizması bozulmaya uğradı. Tüm bunlara bir de 1960'lı yıllar boyunca yaşanan askerî müdahaleler eklenince Benin'in kalkınması iyice sekteye uğratılmış oldu. Öyle ki, Ekim 1982'de Seme'de bulunan petrol sahası, ülke ihtiyacının üç katı miktarında petrole sahip olmasına rağmen bu petrol sahasından bile istifade edilememiştir. Seme petrol sahası 1998'de kapatılmak zorunda kalmıştır.

1980'lerin sonlarına doğru Benin ekonomisi çökmek üzere olan bir ekonomi olarak nitelendiriliyordu. Kerekou'nun sosyalizme bağlı olarak tarımı kolektifleştirmesi ve sosyalizmin getirdiği devasa bürokrasi ekonomiyi büyük zarar vermişti.

1988'de Benin'in borçlarını ödememesinden korkan Uluslararası finans kurumları Kerekou'ya finansal reformlar için baskı yaptı. Bunun üzerine Kerekou büyük bir özelleştirme harekâtına girişti. Hem maaşlarda kesintiye gitti, hem de sosyal yardımları azalttı. Bu da ekonomik sıkıntıların halk nezdinde daha fazla hissedilmesine sebep oldu. Böylece öğrenci ve işçi hareketleri patlak verdi. Hareketlerin yaygınlaşması Kerekou'da darbe korkusu oluşturdu ve bunun üzerine Kerekou yeni anayasa hazırlatarak demokratik hayata geçişi başlattı. Kerekou'dan sonra yönetime gelen N. Soglo ise eski bir ekonomist ve Uluslar arası İmar ve Kalkınma Bankası eski yöneticisiydi. Soglo'nun aldığı tasarruf tedbirleriyle gelen düşük yaşam standartları ve 1994'te enflasyona sebep olan %50'lik devalüasyon Soglo'yu da görevinden etti.

Yayi Boni zamanında yapılan ekonomik reformlar kaydedilen yaklaşık %3'lük büyüme, Dünya Bankası ve IMF'nin Benin'in dış borçlarının büyük bir kısmını silmesini sağladı. Olağanüstü ekonomik iyileşme, hükümetin temiz yönetime yönelmesi, liberalizasyon ve özelleştirme politikaları Boni döneminde Benin'in iktisadî açıdan gelişmesine sebebiyet vermiştir. Ayrıca ülkede yaygın olarak görülen ve ekonomiyi olumsuz bir şekilde etkileyen yolsuzlukla, devlet fonlarında milyonlarca dolarlık sahtekârlık yaptıkları belirlenen 27 hâkimin yargılanması örneğinde olduğu gibi büyük mücadeleler verilmekteyse de, hükümet içinden bazı şahısların yolsuzluklara karışmış olması, Benin'deki yolsuzluk çarkının yok edilmesi konusunun bir samimiyet testi haline dönüşmesine sebebiyet vermiştir. 2009 ekonomik krizi de, hükümetin ekonomi politikasını negatif yönde etkilemiştir.

Genel olarak Benin ekonomisi az gelişmiştir ve ekonomisi tarıma ve bölgesel ticarete dayanmaktadır. Benin'in ticaret ve ödemeler dengesi sürekli açık vermektedir. Benin dünya sıralamasında ekonomik olarak son sıralarda yer almaktadır. Öyle ki 2011'deki Birleşmiş Milletler Kalkınma Programının indeksine göre 182 ülkeden 167. sıradadır. Gayrisafi Milli Hâsılası 12.83 milyar dolardır. Kişi başına düşen GSMH ise 780 dolardır. Enflasyon 2011'de %3,2 olarak tahmin edilmiştir. Pamuk, az miktarda ham petrol, palmiye yağı ürünleri ve kakao en önemli ihracat maddeleridir.

Benin’de balıkçılık ve tekstil ancak kendine yeter durumdadır. Palmiye endüstrisi ise gelişime muhtaçtır. Az miktarda şeker üretimi ve az sayıda çimento fabrikası bulunmaktadır. Sanayinin milli hâsıla içindeki yeri oldukça düşüktür. Atakora’da fosfat, az miktarda altın, titan, demir ve krom yatakları bulunmakla birlikte çimento üretimi için de kireçtaşı çıkarılmaktadır. Ülke küçük ölçekli imalat sanayisine sahiptir. Ülkenin en büyük sanayi işletmesi Parakou’daki dokuma kompleksidir. Onigbolo’da kireçtaşı dışında altın, fosfat, demir cevheri, mermer ve kil rezervleri mevcuttur. İşletilmeyen 250 milyon tonluk demir rezervi ve işletilmeyen termal su kaynakları, bunun yanında önemli bir genç nüfus ve ucuz işgücü değerlendirilmeyi beklemektedir.

Tarımsal açıdan Benin’i inceleyecek olursak, her şeyin “pamuk” ipliğine bağlı olduğunu söyleyebiliriz. Pamuk, Gayri Safi Milli Hâsılanın %40’ını, resmi ihracatın ise %80’ini oluşturmaktadır. Benin’in diğer devletlerle ilişkilerini de pamuk konusu belirlemektedir. Afrika Kalkınma Fonu Beninli pamuk üreticilerine, tekstilcilere ve ziraî gelişim konusu üzerine çalışan bilim adamlarına önemli destekler vermektedir. Pamuk fiyatlarının ABD tarafından düşük tutulması, Amerikan yatırımlarının Benin hükümeti tarafından desteklenmesini mecbur kılmıştır. Beninli özel sektör temsilcileriyle Amerikan firmaları arasında pamuk ticareti ile başlayan ortaklıklar diğer alanlara da yayılmaktadır. Tarımsal üretimin GSMH’deki yeri ise %36’dır. Ülkede 800 bin hektarlık tarım arazisi vardır ve çalışan nüfusun da %62’si tarım sektöründe iş görmektedir. FAO’nun programı ise bahçe ürünlerinin ve sebze ekiminin Ekim-Kasım döneminde yapılmasını sağlayacak 500.000 \$’lık bir projedir. Bunların yanında Benin Ulusal Tarım Araştırmaları Enstitüsü’nün 2000 yılından bu yana tarımı geliştirmek adına yaptığı önemli çalışmalar vardır. Bu çalışmalara hükümetten ve üniversitelerden önemli katkılar gelmiştir. Fakat bu katkılar, az gelişmiş ülke olmanın verdiği yetersizlikler nedeniyle donörlere muhtaçtır. Bu noktada da bilhassa Danimarka ve Almanya’nın önemli araştırma ve geliştirme faaliyetleri bulunmaktadır.

Hayvancılık ise daha çok Benin’in kuzeyindeki dağlık bölgelerde geleneksel yöntemlerle yapılmaktadır. Büyükbaş ve küçükbaş hayvancılığın geliştirilmesi için 1986’da yardım programları başlatan USADF, günümüzde de bu hayvanların ticareti için Benin’e çeşitli desteklerde bulunmaktadır. Yaylalarda sığır ve koyun besiciliği yapılır. Deniz balıkçılığı ise fazla gelişmemiştir. Ülkedeki lagünler ise tuzlu su ile dolu olduklarından balıkçılığa pek elverişli değildir.

Ülkenin önündeki en önemli sorunlardan biri de görüldüğü gibi yüksek gıda fiyatlarıdır. Yüksek gıda fiyatları günümüzde bile hane halkını etkilemektedir. Hükümet başta yüksek gıda ve enerji fiyatlarının halka etkisini azaltmak için ithalat vergilerini kaldırmış ve ithal ikameci politikalar ve fiyatı kontrol altına alacak politikalar izlemişse de; benzin ve gıda fiyatının sürekli artmasından dolayı bu önlemler hiçbir fayda sağlamamıştır.

Benin’deki açlığı ve yoksulluğu gidermek için birçok ülke ekonomik yardımlarda bulunmaktadır. Bunların başında Lüksemburg, Avusturya, Norveç, Danimarka, Almanya, Çin ve Yeni Zelanda gelmektedir.

Benin'in en büyük ihracat ortakları Hindistan, Çin, güneydoğu Asya ülkeleri, Gana ve Nijer'dir. En büyük ithalat ortakları da Fransa, Çin, Tayland ve Fildişi Sahilleri'dir. Benin enerjisinin birçoğunu Nijerya'dan karşılamakla birlikte enerji akışı sık sık kesintiye uğramaktadır. Benin en çok gıda maddeleri ve petrol ürünlerini ithal etmektedir. Küçük işletmeler genellikle Beninliler tarafından sahiplenilirken büyük işletmeler genellikle yabancıların ellerindedir. Benin'de başta inşaat olmak üzere bazı önemli sektörler Çinliler hâkimdir. 5.000 kadar Lübnanlı ve önemli sayıda Fransız sanayici ve işadamı da Benin'de yatırım yapmaktadır. Bunda yabancı yatırımcılara, yerli yatırımcılarla aynı hakları ve imkânları tanıyan Benin anayasasının 9. maddesi önemli rol oynamıştır.

Benin'in uluslararası ticaretine katkıda bulunan en önemli gelişme ise 2005 yılında kurulan Benin serbest ticaret bölgesidir. Uluslararası Cotonou limanına 20 km ve Nijerya'ya 10 km uzaklıkta bulunan ve 230 hektarlık bir alana sahip olan serbest ticaret bölgesi en büyük Sahra altı pazarı olma özelliğine sahiptir. Serbest bölgeye yatırım yapan firmalar önemli gümrük ve vergi muafiyetine sahiptirler ve aynı zamanda kendi iletişim ağlarını ve kendi ürettikleri enerjiyi de kullanım haklarına sahiptirler. Firmalar serbest bölgedeki yatırımları dolayısıyla elde ettikleri kazançları ve sermayelerini kolaylıkla kendi ülkelerine transfer edebilmektedir. Benin serbest bölgesi 16 ülkenin oluşturduğu, toplam nüfusu 250 milyon kişiyi bulan Batı Afrika Ekonomik ve Para Birliği'nin ve Batı Afrika Ülkeleri Topluluğu'nun kavşak noktasında yer almaktadır. Bölgenin önemli bir özelliği de elektrik ve telefon ağına ve su sistemlerine hızlıca ve kolayca erişilebiliyor olmasıdır.

Coğrafi şartların bölgesel entegrasyona imkân vermesi de Benin için önemli bir fırsat haline gelmiştir. Fildişi Sahilleri, Gana, Togo, Benin ve Nijerya arasında bağlantı sağlayacak 999,8 km'lik sahil koridoruna sahip otoyol projesi bölgesel ticareti artırıp, maliyetleri azaltmayı sağlamanın yanı sıra bölgesel uyumu da sağlayıp yerel müşterilere fayda sağlayarak ihracat hacminin artırılmasına vesile olacaktır.

Otoyol projesinden 35 milyon insanın yararlanması planlanmaktadır. Aynı zamanda Nijer ile yapılan ortak girişim sonucunda Nijer ve Benin'i birbirine bağlayacak 570 km'lik bir demiryolu projesi yapılmıştır. Bunların haricinde Nijerya'ya enerji yönünden bağlılığını gidermek isteyen Benin, Togo ile ortak bir şekilde Mono Nehri üzerinde bir hidroelektrik santrali de inşa etmiştir. Tüm bunlara rağmen Benin ekonomisinin sağlıklı işlemesinin Nijerya'nın ticaret politikasıyla sıkı bir ilişkisi olduğu hâlâ kabul edilen bir gerçektir.

Nijerya'nın, kaçakçılığın önüne geçmek amacıyla ithalat kurallarını sertleştirmesi durumunda Benin, büyük ekonomik buhranlara gebe hâle gelmektedir. Zira Cotonou Limanına gelen malların %75'i Nijerya'ya ihraç edilmektedir ve Benin'in ülke gelirlerinin yarısını gümrük gelirleri oluşturmaktadır. Nijerya'dan gelen petrol ve doğalgaz boru hatları da Nijerya'nın Benin ekonomisindeki payını artıran unsurlardan önemli olanlarıdır. Benin'in güneyinde 2009'da keşfedilen petrol sahası da Benin'in enerjideki dışa bağımlılığını engellememiştir.

120 km'lik sahil şeridine sahip olan Benin turizmden neredeyse hiçbir gelir elde edememektedir. Hatta en önemli ticaret merkezi olan Cotonou'da konaklayacak iyi bir otel bulmak bile oldukça zordur. Özellikle sahil bölgelerinde turizmin geliştirilmesi ve kayda değer bir güzelliğe sahip plajlardan ve lagünlerden ekonomik faydalanılması amacıyla Dubai Group ile yapılan görüşmeler devam edilmektedir.

Gelişmek için dış yardıma büyük bir ihtiyaç duyan Benin, son on yılda Yatırım Kanunu'nu yenilemiş, başta ABD, Çin, Hindistan, Güneydoğu Asya ülkeleri ve gelişmekte olan ülkelerle sıkı ekonomik ilişkiler kurma yoluna gitmiştir. Dış yardımlardan da medet uman Benin, IMF ile Haziran 2010'da üç yıllık bir anlaşma yaparak, IMF'den 109 milyon dolarlık bir yardım almıştır. IMF ile yapılan bu üç yıl süreli anlaşma altyapı yatırımlarının artırılarak ekonomik büyümenin sağlanmasını ve yapısal reformların uygulanarak Benin'in ekonomik rekabetini artırmasını sağlamaya yöneliktir.

Yurtdışında çalışan Beninlilerin ülkelerine gönderdikleri döviz, zaman içerisinde Benin'in önemli bir gelir kaynağı hâline gelmiştir.

Cotonou ve Porto Novo arasında inşası devam eden yeni limanın, bölgenin ve Benin'in ticaret hacmini artırması beklenmektedir.

Benin'in ekonomisine katkı sağlayan iki sözleşmeden bahsetmekte de fayda vardır. Bunlardan ilki 1975 yılında Togo'nun başkenti Lome'de yapılan Lome Sözleşmesi'dir. Avrupa Topluluğu ülkeleriyle 71 Afrika, Karayip ve Pasifik ülkesi arasında imzalan bu sözleşme, eski sömürgeleriyle Avrupa arasında ekonomik birlikteliği devam ettirme, gelişmekte olan bu ülkelere özellikle bazı tarımsal ürünlerde gümrük avantajları sağlama amaçlarına dayanır. Sözleşme, Stabex ve Sysmin adında iki ekonomik mekanizmayla koruma altına alınmaya çalışılmıştır. Bu mekanizmalarla ihracat ve fiyat dalgalanmalarına karşı Afrika, Karayip ve Pasifik ülkelerini korumaktır. Büyük bir işbirliği programını içeren Sözleşme, temelde gümrük konusunda verilen ayrıcalıklara dayanır. Böylece bir yandan bu ülkelere Avrupa pazarları açılırken diğer yandan da tarım ve madencilik ürünlerinde fiyatların sabitleştirilmesi için bir fon öngörülmüştür. 1975 Lome Sözleşmesi'nin yerini 2000 yılındaki Cotonou Sözleşmesi almıştır. Cotonou Sözleşmesi'ni Lome Sözleşmesi'nden ayıran en önemli fark, Cotonou Sözleşmesi'nin devletlerin yanı sıra sivil toplum, özel sektör, sendikalar ve bölgesel yetkililer gibi grupları da kapsamasıdır. Sözleşmeyi imzalayan ülkelerin Avrupa Yatırım Bankası tarafından kredilerle desteklenmesi hususunda mutabık kalınmıştır.

Performans tabanlı uygulamalara yer verilmiş,; Afrika, Karayip ve Pasifik ülkelerinin gösterecekleri ekonomik, siyasi, sosyal performanslara göre destekleme düzeylerinin belirlenmesi kararlaştırılmıştır. Sözleşmenin temel amacı, Sözleşmeye taraf olan az gelişmiş devletlerin küresel ekonomiye entegre olup yoksulluğu yenebilmelerini sağlamaktır. Sözleşmeye yöneltilen temel eleştiri de, Sözleşmenin iddia edildiği gibi bu devletlerin yoksulluğu yenmesine yardımcı olmamasıdır.

Benin’de faaliyette bulunan bankalar; Batı Afrika Merkez Bankası (Central Bank of West Africa), Afrika Bankası (Bank of Africa), Finansal Bank (Financial Bank), Uluslararası Benin Bankası (International Bank of Benin)dır.

İNSAN

A. Köle Ticareti ve Kadına Karşı Ayrımcılık

Trans-Atlantic Exports by Region 1650-1900		
Region	Number of slaves accounted for	%
Senegambia	479,900	4.7
Upper Guinea	411,200	4.0
Windward Coast	183,200	1.8
Gold Coast	1,035,600	10.1
Bight of Benin	2,016,200	19.7
Bight of Biafra	1,463,700	14.3
West Central	4,179,500	40.8
South East	470,900	4.6
Total	10,240,200	100

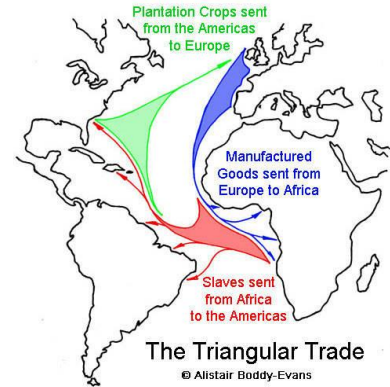
Data derived from tables 1.1, 3.2, 3.4, 4.1 and 7.4
as presented in:

Transformations in Slavery
by Paul E. Lovejoy
Cambridge University Press, 2000,
ISBN 0-521-78430-1

Köle ticareti, 21. Yüzyıl Afrika’sında varlığını sürdürmektedir. Benin de Afrika’daki köle ticaretinin önemli merkezlerdendir. Benin’de örgütlenmiş çeteler, yaşları 5 ila 14 arasında değişen çocukları Kamerun, Gabon, Nijerya ve Fildişi Sahilleri gibi ülkelerde şeker kamışı ya da kakao ekim alanlarında çalıştırılmaktadır. Yoksul ailelerin 10 dolara sattıkları çocuklar, kaçakçılar tarafından kamyonlara doldurulup adeta açık pazarlarda, tarım işletmecilerine 300-400 dolara satılmaktadır. Sadece Nijerya’da 15 bin Beninli çocuk

kölenin bulunduğu tahmin edilmektedir.

Benin’in köle ticareti ile alakalı bu olumsuz imajında, ülkenin tarihinin büyük bir payı vardır. Batı Afrika’nın en büyük pazarı Fransızlar tarafından Benin’de kurulmuştur. Dahomey savaşçıları 21 kadın ve 20 erkek köle karşılığında Avrupalı tacirlerden top alır, bu silahla da arazilerini genişletip daha fazla köle toplarlardı. Gemiye binmeden önce “yeni hayata başlama” ağacının etrafında erkeklere 9 kadınlara ise 7 tur attırılırdı. Bu olayların en yoğun yaşandığı yer olan “Ouidah Limanının” adı da köle ticaretinin yapıldığı merkez üs olmasından kaynaklanmaktadır. Zira “Ouidah” Kölelerin Yolu manasına gelmektedir ve 3 milyona yakın Afrikalı buradan Avrupa’ya Amerika’ya Brezilya’ya ve Haiti’ye götürülmüştür. Bu alan o kadar resmileşmiştir ki, limanın etrafına kale yapılmasına bile ihtiyaç duyulmamıştır.

Günümüzde kölelerin gemilere bindirildiği bu limanın kumsalına UNESCO tarafından bir anıt dikilmiştir (Zoungodji Anıtı) ve üstünde “dönüşü olmayan yol” yazmaktadır. Ülkenin ticari merkezi Cotonou’nun da adı köle ticaretinden gelmektedir. Cotonou, Fon dilinde “ Ölüm Nehri’nin ağzı” anlamına gelmektedir ve köle ticaretinin artık istenmediği ve kaldırılması gerektiğini ifade etmek için kullanılmıştır. Dışarıya köle olarak götürülen çocuklar istismara maruz kalmaktadır. Örneğin, Fildişi Sahillerindeki kakao tarlalarında çocuklar günde oniki saat çalıştırılıp, fiziksel ve cinsel tacize maruz bırakılmaktadırlar.

Yani Afrikalılar, atalarına yapılanların aynısını kendi çocuklarına yapmaktadırlar. Aileler 10 dolara ya da 10 Euro'ya sattıkları çocuklarından bir daha haber alamamaktadırlar. Köle ticaretinin devamlılığını sağlayan en önemli etkenler, Afrika'da sınırların geçirgen olması ve bilhassa Benin'de köle tüccarlarına verilen cezaların caydırıcı olmamasıdır. Öyle ki, kaçakçılıktan yakalanan birçok kişi kısa bir süre gözaltında kaldıktan sonra serbest bırakılmıştır.

Kadına karşı ayrımcılık konusunda ise Kadına Karşı Ayrımcılığın Önlenmesi Komitesi'nin önerileri oldukça dikkat çekicidir. Önerilerin en önemlileri; Kadına Karşı Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi'nin uygulanmasına dair sorunların giderilmesi, yasal tedbirlerin alınması, Dahomey geleneklerinden kaynaklanan çok-eşliliği, miras hakkından faydalanmayı ve evlenme yaşını kadın aleyhine düzenleyen ayrımcı uygulamaların kaldırılması – 2004'te uygulamaya konan Kişiler ve Aile Kanunu olumlu bir gelişme olarak sayılmıştır- eğitimde kadınların geri kalmasının önlenmesi, kadına karşı şiddetin önlenmesi, kadın hizmetçilere kötü muamelenin önüne geçilmesi, kadın ve çocuk ticaretine engel olunması, kadınların sosyal ve siyasî hayatta yeterli düzeyde yer almasına dair önerilerdir.

Kırsal kesimde yaşayan kadınların durumları hakkında analiz yapılması için yeterli bilgi bulunmamaktadır. Ayrıca kadın sağlığının sağlanmasına yönelik tedbirlerin alınması hususunda Benin devleti yeterli özeni gösterememektedir. Kadınların 70'i kırsal kesimde yaşıyor ve tarımsal işlerin %60-80'ini yapıp ailelerini beslemeleri için gerekli olan ihtiyaçların %44'ünü karşılamaktadır. Erkekler farklı nedenlerden dolayı sürekli göç ettiklerinden ekonomik yük tamamen kadınların üzerine binmiş durumdadır. Buna rağmen kadınlar, tarımsal ve kırsal kuruluşlarda temsil edilmemektedirler. Kadınlar, yüksek karar verici mevkilerin sadece %2,5'inde ve kamu görevlerinin de yalnızca %19'unda söz sahibidirler. Kırsal kesimde gerçekleşen çocuk evliliklerine karşı UNICEF, Parakou'da St. Joseph's Home adında bir güvenli bölge oluşturmuştur.

B. Eğitim, Sağlık ve Doğal Afetler

Benin'de eğitim önemli sorunlarla karşı karşıya bulunmaktadır. Eğitimde alt-yapı eksikliği, eğitimin de kalitesini etkilemektedir. Benin'de okul çağına gelmiş çocukların okula gitme oranı düşük olmakla birlikte, okula gidenler için de okul sayısı oldukça yetersizdir. Özellikle kız çocuklarının okula gitme oranı oldukça düşüktür ve eğitimde fırsat eşitsizliği vardır. Çocuk yaşlardaki evliliklerin de etkisiyle okula gidemeyen kız çocuklarının doğum sonrasında okula gönderilmesi amacıyla gerek hükümet gerekse de yardım kuruluşları tarafından projeler hazırlanmaktadır.

Bunun yanında WFP'nin açıklamasına göre okula giden çocuklar açlık tehlikesiyle de karşı karşıyadır. 400 okuldaki 70 bin öğrencinin beslenme ihtiyaçlarının karşılanması için 1 milyon dolara ihtiyaç olduğu belirtilmektedir. Birçok gelişmiş ülkede sıradan bir servet sahibinin sahip olabileceği miktarda bir meblağın, Benin'deki okul çocuklarını doyurmaya yeterli olması oldukça düşündürücü bir konudur.

Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı'nın yürüttüğü faaliyetler neticesinde ilkokula kayıt oranının 2015 yılı sonunda %109 artmış olması beklenmektedir. " Club of Mothers" adlı düşünce kuruluşu da ev ziyaretlerinde bulunarak, ailelere eğitimin önemini anlatmakta ve aileleri, çocuklarını okula göndermeleri hususunda teşvik etmektedir.

Benin'de dört özel okul bulunmaktadır. Bu özel okullar Amerikalılara, Fransızlara, Nijeryalılara ve Türklere aittir. Benin'de iki yükseköğretim kurumu bulunmaktadır. Bunlar; Afrika Mirası Okulu ve Benin Üniversitesi'dir. Benin Üniversitesi'nde Tarım Fakültesi, Tıp Fakültesi, Yaşam Bilimleri Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Fakültesi, Fiziksel Bilimler Fakültesi, Eczacılık Fakültesi, Mühendislik Fakültesi, Dış Hekimliği Fakültesi, Eğitim Fakültesi, Sosyal Bilimler Fakültesi, Hukuk Fakültesi ve Sanat Fakültesi bulunmaktadır.

Birleşmiş Milletler 2010 verilerine göre Benin'de ortalama yaşam süresi erkeklerde 55 yıl, kadınlarda ise 59 yıldır.

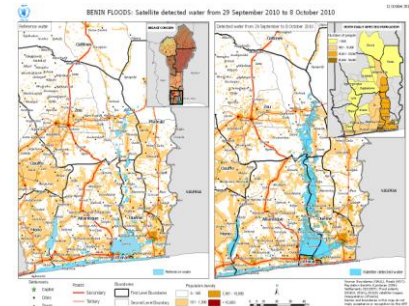
Ülkede hastalıkların tedavi edilmesi sırasında ilkel yöntemlerin kullanılması, sağlık şartlarının kötüye gitmesinde önemli rol oynamaktadır. Örneğin, göz hastalıklarının tedavisinde, bitki köklerinin veya yapraklarının suyu, anne sütü, tükürük veya idrar tedavi araçları olarak kullanılmaktadır.

Sıtma, yaygın bir hastalık olarak ülkede varlığını göstermektedir. Sıtma hastalığının tedavisinde kullanılan ilaçlar, sokaklarda açıktan satılmaktadır; bu da hijyen sorununu beraberinde getirmektedir. Bu nedenlerle, Benin halkı uluslararası sağlık kuruluşları ve hükümet tarafından " hijyen ve temizlik " konusunda dikkatli olmaları hususunda uyarılmışlardır. Bunun haricinde, ülkeye girişlerde aşı kartı sorulmaktadır. Aşı kartı olmayanlar, 20 dolar karşılığında bu kartı satın alarak ülkeye giriş yapabilmektedir. 2003'te görülen çocuk felci virüsü ülkeyi uzun süre etkilemiştir; bununla birlikte Afrika'da kuş gribi ilk defa Benin'de 2005 yılında görülmüştür.

Djogou - Ndali otoyol projesiyle, içme sularına erişmekte zorluk yaşayan kabilelerin suya ulaşma sürelerinin kısaltılması, böylece kabilelerin, kırsal kesimdeki yolların bakım ve onarımına katkıda bulunması, AIDS, sıtma, çevre kirliliği ve yol güvenliği gibi sorunlardan merkezî hükümetin daha kısa sürede haberdar olmasının sağlanması hedef alınmıştır. Bu proje, Benin'in % 35'ine ulaşacağından, sağlık sorunlarına ve diğer problemlere daha kısa sürede çözüm sağlanmasının planlandığını söyleyebiliriz.

Sağlık faaliyetlerinin yaygın olmaması ve yetersiz olması nedeniyle, nüfus artış hızı %3 olan Benin'de doğan bin çocuktan 40'ı hayatını kaybetmektedir.

Ülkede yaygın bir halde görülen AIDS için de başta CONRAD olmak üzere birçok sivil toplum kuruluşunun çalışmaları vardır. Bu çalışmalara USAID de destek vermektedir.

2010'da yaşanan sel felaketi, Benin'in yaşadığı en büyük felaketlerden biridir. Sel felaketi sebebiyle 55 bin ev zarar görmüş, 680 bin kişi yaşadığı yerden ayrılmak zorunda kalmış, 46 kişi hayatını kaybetmiş ve onbinlerce küçükbaş ve büyükbaş hayvan zarar görmüştür. Sel sularının, kanalizasyon sularına, kanalizasyon sularının da içme suyuna karışması sonucunda kolera ülkede en yaygın görülen hastalık haline gelmiştir.

C. Kültür ve Sanat

Kısaca söylemek gerekirse Benin, dünyanın en büyük görsel medeniyetlerinden birisine sahiptir. Benin kraliyet sanatı bronz ve fildişi işçiliği ile meşhurdur. Fildişi 12. Yüzyıldan itibaren hayatın önemli bir parçası hâline gelmiştir. Fildişi ticaretine geçmişte Obalılar hâkim olmuştur. Oba kanunlarına göre fil öldürenler, saraya filin uzun dişlerinden birisini mutlaka vermek zorundaydılar. Ighesanmwan denilen fildişi sanatçıları için hükümdarlar, büyük bir fildişi stokuna sahiplerdi. Fildişinin önemi barış, refah ve saflığın harika sembolü olan beyaz renkten gelmekteydi.

Portekizlilerin Benin'e gelmesinden önceki dönemde bronz arzı, kuzeyli komşularla yapılan ticaret sayesinde sağlanıyordu. 15. Yüzyılda Benin'in ticarî öneminin artmasıyla bronz döküm sanatında büyük bir genişleme yaşandı. Obalar ve kraliçe anneler için yapılan bronz başlı heykeller, sanat geleneğinin temelini oluşturmuştur.

Beninli sanatçılar, 1490'da Benin ile ticarete başlayan Portekizlilerin ilgisini çekmiştir. Portekizliler, bu sanatçı halka silahlarıyla poz vererek resimlerini çizdirmişlerdir. 1668'de de Hollandalılar burada karaya çıkmışlar ve Floransa'ya benzeyen Oba Sarayının resmini yapmışlardır. Beninli sanatçılar, eserlerinde metali ve fildişini kullanmışlardır. Beninli önderlerin portreleri, güç ve güzelliği ön plana alan büyülü bir gösterişe sahiptir. Bunun yanında piriç kabartmalar da oldukça dikkat çekicidir. Benin sanatı kentseldir ve kraliyet sanatının ürünüdür.

Zira sanat ürünleri, iktidardaki hanedanı dayanıklılık, ihtişam, süreklilik ve mistik özellikler taşımasından ötürü övmek ve hanedanın gücünü sembolize etmek için verilmiştir. 19. Yüzyılın sonlarına kadar Benin'in yöneticisi konumunda olan Obalıların destek verdiği sanatkarların piriç kabartma, fildişi ve tahtadan yaptıkları sanat ürünleri geçmişte olduğu gibi günümüzde de yüksek fiyatlardan alıcı bulmakta ve başta British Museum olmak üzere dünyanın en büyük müzelerinin ziyaretçileri tarafından büyük bir ilgi görmektedir.

Obalılar insan kurban ederlerdi. İngilizler daha kötüsünü yaptılar. 1897'de elçileri öldürülünce "Cezalandırma Seferi" (Punitive Expedition) düzenlediler. Oba saraylarını yakıp, Benin'in hemen hemen tamamını yok ettiler. Benin'in artakalan sanat hazineleri Londra'ya götürülüp satıldı. Şu anda Avrupa'da bulunan bu hazine niteliğindeki sanat eserleri arasında Avrupalıların kurşunla üzerinde delik açtığı ve seferi düzenleyen İngiliz kumandanı tarafından ganimet olarak Kraliçe Victoria'ya sunulan fildişinden yapılmış iki leopar heykeli de bulunmaktadır. Bu heykeller günümüzde British Museum'da sergilenmektedir.

Oba'nın sanat üzerinde egemen olma geleneği hep devam etti. 1914'te Oba II. Eweka, sanat ürünlerinin satımındaki kısıtlamaları kaldırdı ve geleneksel sanatkârlar halk arasında sanat yapmaya başladılar. Siyasî, sosyal, ekonomik ve dinî değişimler sonucunda Benin'de sanat daha esnek bir hâl aldı ve dönüşmeye başladı. Geleneksel sanat yapısı devam etmekle birlikte, yeni sanat yapısı da, bugün, çağdaş Benin sanatının önemli bir parçası hâline gelmiştir.

Benin'in geleneksel sanatı dinamik olmakla beraber komşu Yorubalar, Hıristiyanlık, İslam ve Nijerya toplumunun Benin'in sanatına katkıda bulunduğu su götürmez bir gerçektir. Benin Krallığı'nın 1897'de yıkılmasına rağmen Oba halkı, sadakat ve onurunu göstermek için sanat eserleri vermeye devam etmiştir. Bu da 20. Yy'ın getirdiği değişikliklere rağmen tarihsel hafızanın korunmasını sağlamıştır.

D. Edebiyat

Benin'de de tıpkı diğer Afrika ülkelerinde görüldüğü gibi sözlü edebiyat gelişmiştir. Bu edebiyatın en önemli temsilcileri masalın aktarılması için gerekli olan dili iyi kullanan ve hazır cevap olan çok yönlü kişiliğe, sağlam hafızaya ve güçlü bir mizah anlayışına sahip halk masalcılarıdır. Hikâyelerin anlatımı sırasında halk, anlatıcının çevresinde, hasır üstünde yarım daire şeklinde oturarak anlatıcıyı dinler.

Dinleyicilerin çocuk olması durumunda, çocukların anlatıcı karşısında sıra şeklinde dizildiği de görülür. Masalçı, masalın girişinde " Masalım, arılarla ve ölümle karşılaşmak için hızlı koştu." der. Anlatıma daha sonra şarkılar ve danslar eşliğinde devam edilirken, anlatının sonunda bu anlatımdan ahlakî sonuçlar çıkarılır. Bu gelenek toplumu birbirine bağlayan en güçlü geleneklerden biridir. Benin'in ilk romanı, 1929'da Feliks Kochorau tarafından yazılan "L'Esclave'(Köle)dir.

E. Müzik

Fon halkının geleneksel müzikleri ve dansları oldukça meşhurdur. Günümüzde bu müzik ve danslar modernize edilmekte; geleneksel davul ve müzik aletleri yerine elektrogitar, bateri gibi müzik aletleri kullanılmaktadır. Vodoun dinine göre her tanrının kendine özgü bir ritmi vardır ve bu tanrılara o ritimde şarkı söylemek gerekir.

Benin müziği; Fransız kabaresi, Batı rock'ı ve Kongo rumbasının bir birleşimi olarak nitelendirilebilir. Benin müziğinin dünyaca tanınmasında 1968'de kurulan Orchestre Poly-Rythmo de Cotonou'nun payı büyüktür. Avrupa'nın birçok önemli şehrinde konserler veren grubun şarkıları Vodoo ayininden ilham alınarak hazırlanmıştır.

Grup Latin müziği ve Funk müziğini de kapsayan şarkılar yapan ve bağımsızlıktan sonrasında bugüne dek, Kerekou dönemindeki ekonomik sıkıntılar nedeniyle yaşadığı duraklama dönemi hariç, aktif müzik hayatının içerisinde olan grubun 11 üyesinden 8'i farklı etnik kökenlerden. Bu da Benin'in, kültürlerin erime potası olduğunu gösteren güzel bir tablodur.

Bunların dışında Porto Novo'ya özgü olarak Adjogan müziği vardır. Bu müzik tarzı alounloun adı verilen bir çubuğa bağlanan metal halkaların çıkardığı seslerle yapılır. Alounloun'un Kral Te-Agdanlin'in zamanından bu yana varlığını sürdürdüğü söylenir. Bu müzik türü kralı ve vezirlerini eğlendirmek için kullanılmıştır. Hatta bu müzik türü Benin'deki Roma Katolik kilisesi tarafından da kullanılmıştır. Günümüzde Benin müziğinin en önemli temsilcileri; şarkıcılar Angélique Kidjo ve Gnonsès Pedro ile birlikte besteci Wally Badarou'dur. Benin'deki her etnik grubun kendine özgü bir müzik ve dans kültürü vardır.

F. Turizm

Benin, Atlantik Okyanusu'na sahili bulunmasına ve birçok ilginç geleneksel sanat eserleriyle dolu müzelere sahip olmasına rağmen, turizmden gerektiği ölçüde istifade edememektedir. Yabancı turistler, bu ülkeye pek ilgi göstermediği gibi yerli halk da turizm alanlarına ilgisiz kalmaktadır. Ouidah, Cotonou, Porto Novo gibi deniz kenarındaki alanlara bile ilgisizlik gösterilmektedir. Deniz kenarındaki alanların ve plajların değerlendirilmesi amacıyla Benin hükümetiyle Dubaili işadamlarıyla görüşmeler sürdürülmektedir.

Başkent Porto Novo'da gezilmesi gereken turistik mekânlar şunlardır:

- Voodoo maskelerinin olduğu Aleksandr Senou Adande Etnografya Müzesi, Honme Müzesi
- Afrika'daki bir hanedanın günlük hayatının gözlemlenebileceği King Toffa Sarayı
- Porto Novo'nun ilk kralının heykelinin yer aldığı Jardin Place Jean Bayol
- Geri dönen Afro- Brezilyalıların hayatlarının anlatıldığı Da Silva Müzesi
- Ulusal yasama organı the Palais de Gouverneur
- Kiliseden camiye dönüştürülen ilginç bir mimariye sahip Ire Akara Camii
- Benin Yüksek Çalışmalar Enstitüsü
- Benin Şehir Stadyumu ve Charles de Gaulle Stadyumu

Hogbonou, ve Adjatche isimlerine de sahip olan Porto Novo'da, sömürge döneminin izleri mimariye yansımıştır.

Porto Novo'daki bu mekânlar haricinde görülmesi gereken yerlerden birisi de Afrika'nın Venedik'i olarak nitelendirilen Ganvie Köyü'dür. Cotonou yakınlarındaki Nokoue Gölü üzerine kurulmuş bulunan bu köyün nüfusu günümüzde 20 bini aşmış durumdadır. Bu köyü, Fon ve Dahomey krallıklarının askerlerinin öfkesinden korkan yerli halk "korunmak" amacıyla inşa etmiştir. Askerler, dinî nedenlerden dolayı suya girmediklerinden halk emniyet içinde burada yaşayabilmiştir.

Ganvie'deki köylülerin barındığı evler, kamış veya sazla örtülü üçgenimsi bir çatıya sahiptir. Ağaç kazıkların üzerine oturtulmuş bu yüzen evlerin sakinleri, gölün üzerinde yapay tarlacıklar, bağ ve bahçeler bile oluşturmuşlardır. İki metreyi bulan derinliği olan göl üzerinde kullanılan tek taşıt 'kayık'tır. Köyde, okul, hastane, market, postane dâhil olmak üzere gerekli olan ihtiyaçların karşılanabileceği birçok mekân mevcuttur. Ganvie Köyü, mimarînin en güzel örneklerinden biridir.

Antik Dan-Home Krallığının başkenti olan Abomey'deki açık tarih müzesi, 1943 yılında Fransız sömürge yönetimi tarafından kurulmuştur. 5 bin dönümlük arazi üzerinde kurulan Abomey Tarih Müzesinde Dahomey krallarından Kral Glele ve Kral Gezo'nun sarayları ve bu kralların dönemine ait kalıntılar mevcuttur. Bu müze 1985 yılında UNESCO'nun dünya mirası listesine girmiştir. Benin'in tarihi ve yaşayan kültürü açısından oldukça önemli bir müzedir. Abomey'in dokumacıları, kuyumcuları, tahta oymacıları, demir ve pirinç kabartma ustaları kıta çapında bir şöhrete sahiptirler.

Allada şehri, Brezilya, Karayip Adaları ve diğer Amerikan kıtası ülkelerinden gelen insanların yaptıkları "voodoo"ların toplandığı yerlere sahiptir.

Nikki kenti de Baatonu halkının tarihî başkentidir ve bu yüzden görülmeye değerdir.

Pendjari Millî Parkı, Benin'in kuzeybatısında yer alır ve biyosfer rezervi olmasından ötürü önemlidir. Bu milli park, sömürge yıllarında, av alanlarını muhafaza etmek amacıyla koruma altına alınmıştır. 200 km²'lik Pendjari Gölü'nü de bünyesinde barındıran park, Batı Afrika'daki önemli ekosistemlerin bir parçasıdır. Park, doğaseverler ve kültür severler için mükemmel fırsatlar sunmaktadır.

Ouidah'daki Piton Tapınağı da, Benin'in en ilginç yerlerinden birisidir. Piton Tapınağı'nın kapısında insanları Yılan Tarikatı'na ait suratlarındaki on yara izi ile tanınan gençler karşılamaktadır. Ouidah'da, Voodoo'nun kutsal ormanı bulunmaktadır.

Bugün bir simge olan üzerine çiviler çakılı "Çakatu", fırtına, şimşek, yağmur ve adalet tanrısı "Çangü", hâlâ kralın ruhunu taşıdığına inanılan kutsal ağaç "Irona", tek ayağı ile kötü ruhları kovan "Kumandan Tanrı", "her gördüğünü öldürme" deyip avcının tüfeğine sarılan "Yılan Tanrı" ve bunun gibi birçok tanrı bu ormanda yer almaktadır.

Bu gizemli ormanda 400 yıllık ağaçlar ve sonradan halk tarafından yerleştirilmiş küçük heykelcikler bulunmaktadır. Yerlilerin girmeye çekindiği bu ormanda, kendisine koruyuculuk atfedilen yılan, fetişleştirilerek adına Voodoo dinine mensup olanlar tarikat kurmuşlardır.

Bu tarikatın mensupları, Piton Tapınağı'nı ziyaret edenlerin de görebileceği gibi ayinlerde Hindistan cevizi yağları kullanılır ve her kasım ayında tapınağın girişinde bir keçi tanrılara kurban edilir. Ouidah'nın, müze şehir olarak görülmesinde en büyük pay sahiplerinden biri de, yüzyıllarca Portekizlilerin, İngilizlerin, Hollandalıların ve Fransızların köle ticareti için kullandığı antik limandır.

Doğal kaynak sularıyla muhteşem bir güzellik arz eden ve birçok turistin ilgisini çeken Possotome Köyü de Benin'i ziyaret eden kimselerce görülmesi gereken yerlerdendir. Tokpa açık pazarı, Benin'i anlamak için en önemli yerlerden bir tanesi. Ülkenin kültürü burada kolaylıkla görülebilir. Batı Afrika'nın en büyük toptan satış pazarı olan Tokpa, aynı zamanda Nijer, Burkina Faso ve Mali'den gelen ziyaretçilere de ev sahipliği yapar. Tüm bunlarla birlikte Hıristiyan misyonerler tarafından inşa edilen katedral ve kiliseler de mimarî açıdan kayda değer güzelliktedir.

Benin'in her yerinde görülebilen fakat daha çok Benin'in ticarî başkenti Cotonou'da karşılaşabileceğimiz "Zemidjan" adlı motosikletler veya motorlu scooterlar oldukça ilgi çekicidir. İnsanların nefes almakta zorlandıkları, dışarıya çıktıklarında ağızlarını ve burunlarını kapatmak zorunda oldukları, ağır hava kirliliğinin görüldüğü Cotonou'da zemidjanlar, az da olsa hava kirliliğinin önlenmesi hususunda fayda sağlamaktadır. Bunun yanında zemidjanlar, mesafelerin oldukça kısa olduğu, her yere kolaylıkla gidilebildiği Benin'de, kısa turistik seyahatleri, gezileri zevkli hâle getirmektedir.

Fakat zemidjanlara binmeden önce zemidjan sürücüsüyle pazarlık yapmak adeta kural hâline gelmiştir. Zira seyahat sonrasında daha yüksek bir fiyat ödemek zorunda kalınabilir. Zemidjan sürücüleri sarı bir gömlek giyerler. Bu sarı gömleklerin arkasında ve ön ceplerinde bir nevi plaka sayılan numaralar vardır. Benin'i gezerken en çok görülebilecek manzaralardan biri de sıcak ve nemli havanın etkisinden kaçmak isteyen, ağaçların gölgesinde horlamakta bulunan Zemidjan sürücüleridir.

Benin'de en ilgi çeken manzaralardan biri de, bireysel benzin satıcıları önünde oluşmuş uzun benzin kuyruklarıdır. Petrol istasyonlarından daha az ama yine de önlerinde uzun kuyruklar oluşan bireysel satıcılar, benzini plastik şişelerde biraz daha ucuza satmaktadırlar. Genelde Nijerya'dan kaçak getirilen benzinlerin satıldığı şişelerin boyutu bir litrelik ile yirmi litrelik boyutlar arasında değişmektedir.

G. Dil

Benin'in resmî dili Fransızcadır. Nüfusun yarısından fazlası Fon dilini konuşur. Yoruba, Mina, Bariba ve Dendi diğer önemli diller arasında yer almaktadır. Ortaokullarda İngilizce eğitimi de verilmektedir.

Bölge bölge konuşulan diller şunlardır:

- + Atlantik Bölgesi: Fon, Alada, Ayizo, Seto, Tofin, Toli
- + Atakora Bölgesi: Basila, Cabrai, Dendi, Dompago, Dyerma, Fulfulde, Gourmantche, Kotokoli, Mossi, Natember, Ouinzi-ouingi, Peul, Pila, Somba, Waama, Dikamari
- + Bargu Bölgesi: Bargu, Bariba, Bouko, Dendi, Dyerma, Fulfulde, Peul, Niend
- + Mono Bölgesi: Adja, Guin, Mina, Nago, Papa, Saxwe, Wasi, Xweda, Xwela
- + Oueme Bölgesi: Ayizo, Gun, Holi, İdaca, Ife, Nago, Weme, Yoruba
- + Zou Bölgesi: Fon, İdaca, Ife, Mahi, Nago, Seto

Güneyde konuşulan diller Eva dil grubuna, kuzeyde konuşulan diller ise Volta dil grubuna girerler. Ülkede çok fazla yerel dilin mevcudiyeti, bir milli dilin oluşturulmasını ve yaygınlaştırılmasını engellemiştir.

H. Din

9.325.032 nüfusa sahip Benin, yerel dinlere, Hıristiyanlığa ve Müslümanlığa ev sahipliği yapar. Benin’de 2002 yılında yapılan bir araştırmaya göre, ülkenin %27,1’i Katolik, %10,4’ü Protestan (%5 Celestial, % 3,2 Metodist ve % 2,2’si Diğer Protestanlık mezheplerine mensup), % 5,3’ü diğer Hıristiyanlık dini mezheplerine mensup Hıristiyan, %24,4’ü Müslüman, %17,3’ü Vodoun, geriye kalan %15,5 ise diğer dinlere mensuptur.

Ülkede yaygın olarak etkisini gösteren, hatta diğer dinlerin mensuplarının yaşamını da etkileyen Vodoun dininde, her kabilenin değişik adlarla anılan, bir insanı veya bir hayvanı temsil eden heykel şeklinde bir fetişi vardır. Bu fetişler doğa güçlerinin kutsallaştırılmasını ifade eder. Bu dinde ayrıca evreni düzenleyen bir yaratıcı varlık inancı da vardır. Genel olarak tek-tanrı inancı hâkim olsa tanrı ile insanlar arasında bağlantı sağlamak görevini Vodoun dinin mensupları fetişlere, putlara bırakmışlardır.

Vodoun (‘ruh’ anlamına gelir) dininin gelenek ve görenekleri, ayinleri birçok insanın ilgisini çekmektedir. Benin denince akla gelen ilk şeylerden birisi de, Dahomey Krallığından kalma Vodoun dininden ilhamını alan Voodoo sanatıdır. Vodoun dininin fetişleri, büyük bir sanatsal özenle hazırlanmıştır. Bu fetişler Ouidah Müzesi’nde sergilenmektedir. Voodoo törenleri de oldukça renkli geçer. Şamana benzetebileceğimiz bir ruhanî lider toplanan kalabalığın önünde dans ederek ayinler yapar. Binlerce Afrikalı için “ülkelerini gördükleri son nokta” olan Ouidah limanının bulunduğu sahilde yapılan “Voodoo Festivali” törenlere katılanların giydikleri giysiler, söyledikleri şarkılar ve sahip oldukları dinî sembollerden dolayı oldukça ilginç ve ilgi çekici bir görünüm arz etmektedir. Törene katılanların mahiyetleri de maiyetleri ile anlaşılmalıdır.

Törene gelenlerin çevresinde ne kadar çok insan varsa ve ne kadar görkemli bir giriş olursa, törene gelenin kıymeti de o kadardır. Genellikle kabile kralları görkemli girişler yaparlar ve kabile mensubu olan halk, kralı önünde diz çökerek ona isteklerini bildirir. Daha sonra Müslüman olduğu ve Libya’da Ahmet adını aldığı iddia edilen Kerekou döneminde yasaklanan Vodoun gelenekleri günümüzde güçlü bir şekilde varlığını sürdürmektedir.

Benin’e çeşitli yollarla giren İslamiyet önce ülkenin kuzeyinden nüfuz etmeye başladı. Mali İmparatorluğu XIII. Yüzyılda Songay bölgesinde bir ticari koloni oluşturdu ve İslamiyet’in bu bölgede yayılmasında etkili oldu. Buradaki Müslümanlar Batı Afrika sahillerindeki ülkelere ticari kervanlar kaldırarak kuzeyden tuz ve diğer ürünlerle birlikte kölelerin güneye, güneyden de kola, altın ve başka malların Nijer ülkelerine taşınması yoluyla bölgeler arası ticarete önemli rol oynadılar. Böylece ülkenin kuzeyini güneye bağlayan kervan yolları üzerinde teşekkül eden şehirlerdeki Müslüman tüccarlar İslamiyet’in buralarda tanınip

yayılmasını sağladılar. Yerel önderlerin İslam'a girmeleri ve Müslümanların yerli kadınlarla evlenmeleri de İslam dininin yayılmasında etkili olmuştur.

Benin'de İslamiyet'in yayılmasında etkili olan bir diğer gelişme, XVII. Yüzyılın başlarında Songay Devleti'nin Faslılar tarafından ortadan kaldırılması üzerine bir grup müslümanın ülkenin kuzey bölgelerine gelip yerleşmesidir.

Bugün ülkede yaşayan Dendiler'in ataları Songay'dan gelen Müslümanlardır. XX. Yüzyılın başlarında yapılan bir sayıma göre 16.000 Dendi'den 10.000'inin Müslüman olduğu anlaşılmaktadır. Önemli ticaret merkezleri olan Djogou, Parakou ve Nikki'de yaşayan Dendiler tarih boyunca Müslüman Hevsalar'la münasebet halinde bulunmuşlar, onların kültürlerinden ve dillerinden etkilenmişlerdir. Diğer taraftan XVII. Yüzyılda doğu ve kuzeydoğu taraflarından Benin'e gelen ve asıl meslekleri çobanlık olan Pöller de ülkenin orta bölgesine yerleşerek önemli bir Müslüman topluluğu meydana getirdiler. Ayrıca Borgu ve civarında yaşayan Baribalar'ın bir kısmı da XIX. Yüzyılda İslam'a girdiler. Benin'in güneyine İslamiyeti getirenler Nijerya'dan Porto Novo, Ouidah ve Cotonou'ya ticari mal taşıyan Müslüman Yoruba tüccarları olup bazıları burada kalarak İslam'ın yayılmasında önemli rol oynadılar. XIX. Yüzyılın ortalarında Brezilya'dan geri dönen bir grup Müslüman da ülkede İslam'ın yayılmasına hizmet etti. Ayrıca Nijerya'dan ülkeye gelen çeşitli tarikatlara mensup müşidler bazı şehirlerde zaviyeler kurarak İslam'ın özellikle güney bölgelerde kökleşmesine önemli katkılarda bulundular.

Benin'deki Müslümanlar Maliki olup çoğu tasavvufun bir parçası olan Ticaniye ve Kadiriye tarikatlarına mensupturlar. Kuzeydeki Müslümanlardan bir kısmı Hamaliye tarikatına mensup iseler de bunların sayısı fazla değildir. Değişik tarikatlara girmiş olanlar arasında anlayış farklılığı bulunduğu gibi uygulamadaki din ile kitabî din arasında da bazı farklılıklar vardır. Özellikle son dönemdeki eğitimsizlikten dolayı Müslüman Beninliler arasında cehalet oldukça yaygındır. Müslümanların birçoğu hem Vodoun dinine hem de İslama inanmaktadırlar. Beninli Müslümanlar, Benin'de diğer din mensuplarından farkı olarak takke takarlar.